



*Гітюнер*  
18 вересень  
1934 р.

**ВОЖАТИИ**

Л-во ЦК КП(б)У "Комуніст"

17041



Чорнобиль  
на Київщині



У цьому будинку  
буде палац  
колгоспних дітей.

П. Чепурний

## Палац дитячої творчості

Хто вперше приїжджає до Чорнобиля, завжди спиняється біля будинка по радянській вулиці, розпитуючи, кому він належить та що в ньому міститься.

І зовсім не дивно, бо споміж усіх будинків міста він найбільший і найпривабливіший.

Раніше цей будинок належав великому багатієві Лавлеру. Цього багатія-визискувача знали навіть по всіх прилеглих до Чорнобиля селах.

Після революції в будинку містився ревком, а потім райвиконком, який в ньому перебував і до останнього часу.

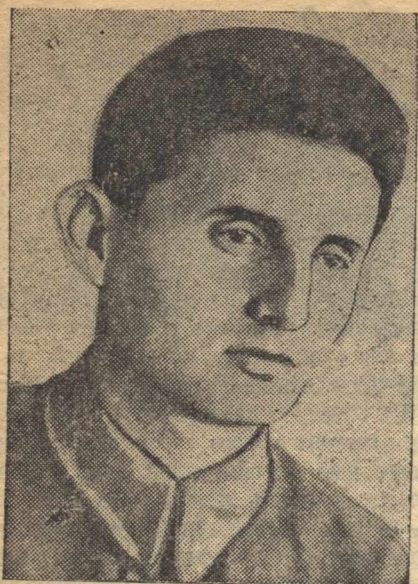
### Знаменна дата

19 вересня 1934 року — для піонерії Чорнобильщини знаменна дата. Цього дня районний партійний комітет ухвалив: «...1) передати РК ЛКСМУ для утворення палацу піонерів найкращий у районі будинок, який тепер займає РВК».

Довідавшись про постанову РПК, піонери школи ім. **Постишева** звернулися до секретаря РПК тов. Хрящова та голови РВК т. Трохименка з подякою і обіцяли добре вчитися.

Про палац піонерів знають по всіх колгоспах. Колгоспники щи-





**Секретар Чорнобильського РК ЛКСМУ тов. Володарський.**

ро вітають постанову РПК про будівництво палацу піонерів і вмикаються до активної участі. Першими відгукнулися колгоспи: «Нає Велт», який вніс 200 крб. на палац, та «8 березня» — 300 крб.

### **Що буде в палаці**

В палаці буде перше в районі звукове кіно.

Великий зразковий спортивний зал, устаткований з допомогою обласної ради фізкультури. Тут буде методичний центр дитячої фізкультури.

Кімната відпочинку з м'якими меблями.

Бібліотека-читальня.

Кімната музичної і художньої роботи. Тут діти зможуть учитися грати в струнному, духовому, шумовому оркестрах; співати в хоро-

вій капелі, працювати в ляльковому театрі, в драматичному, в витівничому гуртках.

Музей дитячого винахідництва і сільськогосподарський кабінет. Тут буде показано всю дитячу працю в цих галузях.

Авіомодельна лабораторія.

Автотракторно-конструкторська майстерня.



**Керівник піонерської організації Чорнобильщини тов. Рейдлер**

Радіопередавальна станція і радіолабораторія.

Фотолaborаторія.

Військовий кабінет.

Кімната жовтенят.

Кімната педагога і вожатого.

В дні жовтневих свят цей палац розкриває двері для чорнобильської піонерії.



## Уважно, педагогічно ставитись до кожної окремої дитини

Разом з школою і піонерорганізацією зростає і культурний рівень учня: ростуть його культурні запити, збільшуються його вимоги. У нас сьогодні є багато юних талантів, музик. Всі знають скрипалів — Мишу Фіхтенгольца, Раю Цізіну, юного композитора—піонера Минського, видатного ударника навчання — відмінника Колю Полякова, юного конструктора Колю Попова, героїв-охоронців урожаю — Наталю Уриваєву, Колю Юр'єва, Кобилянського, авіомоделістів — Попелка, Свистунова, стрільців — Марусю Защитіну, Славу Данилевича і т. д. і т. п.

Тисячі талановитих дітей знає наша країна. Творити цікаве, щось нове — стало прагненням кожної дитини.

Задовольняти інтереси кожної дитини для педагога і піонервожатого стало тепер справою багато складнішою. Тому педагогові і вожатому треба більше і краще працювати над собою.

Піонерорганізація і школа вимагають від педагога й вожатого насамперед високої загальноосвітньої, культурної і політичної підготовки.

Педагог і вожатий повинні створити такі умови, які б сприяли розвитку здібностей кожної дитини зокрема.

Ми маємо багато прикладів зразкової роботи педколективів, піонервожатих. Приміром, досвід роботи таких харківських шкіл, як 21, 3, 23, 12, київської 45, 3-ої

макіївської, піонерів Харцизька тощо. По цих школах високі показники успішності, сотні ударників, зразкова дисципліна, тут чисто, охайно, на перервах весело і в роботі цілої школи відчувається вплив діяльності піонерорганізації.

Але на фоні справді високих зразків комуністичного виховання трапляються поодинокі факти, коли, замість упертої роботи ряд педагогів, піонерпрацівників ідуть лінією найменшого опору. Ці люди в роботі з дітьми стають на шкідливий, не педагогічний шлях.

Трапляються такі школи, заго-ни, табори й шкільні майдани, де виховують і керують лише наказуванням, криком. Воля піонера, школяра, гідність дитини зовсім нехтується. Абсолютно ігноруючи дитячі організації, ці працівники зовсім не турбуються про інтереси дітей, затискують їх ініціативу.

Буває, що на такий шлях «виховання» вони стають через свою педагогічну неграмотність, а частіше через те, що на такий відповідальній ділянці роботи, як комуністичне виховання підростаючого покоління, працюють випадкові, іноді ворожі нам люди.

В наслідок такого безграмотного, неіндивідуалізованого (не зважають на вік, розвиток, запити окремої дитини) підходу до дітей, в останніх виникає незадоволення роботою. Дуже часто це незадоволення виявляється, насамперед, серед активнішої, талановитішої частини піонерів і школярів.



Це явище цілком природне, бо саме в цієї частини дітей є багато енергії і вищі культурні потреби. А їм хочуть прищепити штамп дезорганізатора, а іноді дефективного, що «випадає з норм поведінки».

Замість наполегливої роботи над задоволенням потреб дітей, часто у нас вживають різних шкідливих методів впливу. Замість того, щоб використовувати великий досвід справді комуністичного виховання дітей, ми спостерігаємо ряд негативних, непедагогічних засобів у роботі з дітьми.

У селі **Янівці**, Роздільнянського району на Одещині, з відома директора школи заарештували учнів «хуліганів». А потім виявилось, що нічого шкідливого в поведінці цих учнів не було. Вони просто гралися, як це властиво кожній дитині, не маючи місця, де можна було б організовано провести вільний час.

У м. **Кам'янському**, на Дніпропетровщині, у піонерському таборі діти видумували один на одного різні негарні назвиська. І коли ображений піонер ударив за це другого, його почали «проробляти» на лінійці й ухвалили заарештувати «порушника». І такими от «винахідливими» засобами впливу дитину зацькували.

Шкільні лінійки часто перетворюються на непедагогічне командування дітьми з боку несерйозних піонерпрацівників. До того, слухання численних об'яв дуже стомлює дітей.

ЦК ЛКСМУ засудив лінійки саме тому, що їх із засобу виховного перетворено по школах і піонерзагонах на засіб командування дітьми.



**Юра Гуков сконструював апарат для звукового кіно (Херків).**

Завдання кожного піонерпрацівника — рішуче боротися проти лінійок, як і проти інших засобів, яких уживають горе-керівники для задоволення свого бажання командувати, зовсім байдуже ставлячись до дітей.

У цьому ж таки таборі фізкультурник за невиконання наказу давав наряди на цілих шість діб.

Тут був також перехідний рогожний прапор і черепаха, якими нагороджували окремі палати. На чорну дошку було занесено 80% піонерів цілого табору.

Ось вам ціла система впливу в руках безсиліх і безпорадних горе-вихователів.



В Сумах додумалися до встановлення спеціальних парт у класі і столів у ідальні для порушників.

Випадок з убивством піонера у Врадіївці на Одещині, листи диткорів до газети «На зміну» виявляють ще такі явища, коли деякі педагоги, піонервожаті виховують дітей у дусі «не виносити сміття з своєї хати», не викривати хиб своєї школи, свого класу, загону, не викривати винних у тому чи тому прориві. І в колективі, де є така «кругова порука», справді активні ребята, які викривають ті чи ті неподобства, не мають підтримки навіть від своїх керівників. Навпаки, їх переслідують, від них відмежовуються, зовсім зацьковують таких активних дітей.

Це все відбувається перед очима відділів народвіти, комітетів комсомолу, які не бачать, як руйнується робота окремих шкільних і піонерських колективів, не бачать, як це відбивається на окремих дітях, що проходять цю «школу педагогічних впливів».

Ці методи впливів явно ворожі і нічого не мають спільного з засобами виховання, які існують у нашій радянській педагогіці.

Нам потрібна систематична, глибока виховна робота з дитиною. Треба вивчати і знати інтереси кожного піонера, кожного учня, допомагати йому в розвитку творчих умінь. Адже немало фактів, коли обвинувачують учня, який погано вчиться, але ні директор школи, ні вожатий не вважають за потрібне уважно поставитись до цієї дитини, виявити справжні причини відставання, допомогти їй.

Без чутливого товариського ставлення до кожної дитини не-

можливе справжнє комуністичне виховання.

Вожаті й педагоги повинні відвідувати родину дитини, вивчати умови життя піонера. Адже не у всіх дітей однакові умови життя, не на всіх однаково впливає вулиця, не у всіх однакові здібності і прагнення. Цього, на жаль, ми часто не зважуємо, працюючи над вихованням молодого покоління.

А вчитель і вожатий часто намагаються все робити самі, не залучаючи до цієї роботи дитячого колективу, піонерської організації.

При правильній організації роботи міцний дитячий колектив може багато чим допомогти вчи-





телеві. Треба також притягнути собі на допомогу громадськість, батьків, комітети сприяння. До викликів батьків окремих учнів треба ставитись дуже обережно, пам'ятаючи, до яких засобів впливу іноді вдаються деякі батьки.

Учитель і піонервожатий повинні подбати про те, щоб батьки піклувалися і створювали нормальні умови для відпочинку й роботи своїх дітей, щоб вони допомагали дітям у навчанні, пере-

віряли виконання ними домашніх завдань тощо.

Коли школа, піонерський загін залучатимуть до своєї роботи родину й громадськість, то це разом з іншими заходами зменшить число так званих порушників дисципліни.

Шкідливі методи впливу на дітей ми повинні рішуче засудити.

Досвід передових має бути надбанням усіх шкіл, цілої піонерської організації.



**Мищенко,  
Мижерицька,  
Поперека — кращі ланкові (учні школи ім. тов. Кагановича  
в Чорнобилі)»**